

иде отъ чужбина. Изворитѣ сж оттамъ, а пкъ кжшитѣ отсамъ.

Гробищата тѣ видѣли, други чудеса узнали:

Гробищата — пакъ въ чужбина! Шомъ силистренецъ умира, гробъ въ чужбина му избиратъ. Тамъ свободно се отива. Вѣра рекла: „Хичъ не бива надъ умрѣлия въ тозъ край да не могатъ да посипятъ прѣстъ отъ родния му край!“

Вѣра и Калмаръ тогазъ вѣнъ излѣзли отъ града за да видятъ крепостъта. Тази крепостъ чудна, стара, се намира на баира. Изъ подземия вървѣли, после на върха се спрѣли, че открива се оттамъ хубавъ изгледъ на града. После пакъ въ града отиватъ, хубаво ги тамъ гостили. Сутринъта съсъ прѣсни сили тръгватъ Вѣра и Калмаръ съ автобусъ презъ Куртбунаръ, който Тервелъ днесъ се казва, стигатъ въ Добричъ следъ обѣдъ. Калмаръ казалъ: „Гледай, Вѣро, тука изъ поле безмѣрно златно жито зрѣе врѣдъ. Но сега е суша страшна, затова е пусто, прашно!“ Вѣра рекла: „Знамъ, Калмаре, този добруджански край е нареченъ земень рай!“ — и тазъ пѣсенъ тя запѣла, та народа тамъ събрала. Тръгватъ тѣ тогава двама и съсъ веселба голѣма съ автобусъ срѣдъ шумъ и викъ стигатъ въ бѣлия Балчикъ на високо построенъ, отъ баири обграденъ, съсъ скали отъ варовикъ. И край морски брѣгъ чудесенъ, тѣ достигнали съсъ пѣсенъ вѣвъ двореца край града, вѣвъ двореца на Мария, на румънската кралица, срѣдъ градини отъ цвѣта. Тамъ при чудни водопади тѣ се спирала въ захласъ, българска олимпияда си направили завчасъ: Калмаръ съсъ овчарски скокъ рипналъ двайсетъ метра скокъ. Вѣра пкъ като царица се

разхождала навредъ, пѣсни пѣла като птица.

И отъ Добричъ съ автобусъ презъ Каварна друсъ-друсъ-друсъ, прекосили тѣ полето и достигатъ пакъ морето. Туй мѣсто е Калиакра — носъ красивъ, скалистъ, високъ, на мѣста стотина метра. Тамъ Калмаръ съ овчарски скокъ скача веселъ по скалитѣ, Вѣра въ тази красота, що едничка е въ свѣта, си изгледала очитѣ. И за радостъ на децата два тюлена тамъ видѣли да играятъ изъ водата. Пѣсни пѣли тамъ цѣлъ день, кжпали се вѣвъ морето.

Гошо се тогазъ провикна:

— Ехъ, когато бѣхте съ менъ, въ робство бѣше този край, та не ви заведохъ тамъ. Но, Бибукчо мили, знай, съ тебъ ведно или пкъ самъ, въ Калиакра до година да лѣтувамъ ще замина. Дотогазъ навѣрно тамъ ще направятъ плажъ голѣмъ. Ами после, братко мили, въ Ломъ дали сж тѣ ходили?

И Бибукъ му отговори:

— Да ходили въ Ломъ, отъ тамъ тръгватъ пакъ безъ тебъ насамъ. И Бибукъ тогазъ разказа какъ съ подводница германска Срѣдиземното море тѣ преминали добре до земята африканска. Вече падналъ билъ Тобрукъ, тамъ очаквалъ ги Бибукъ. Но вѣвъ вестникъ тамъ прочели, че тѣй както е прилика, станала била велика Гошовата страна родна. Македония свободна тѣ поискали да видятъ и решили тамъ да идатъ. Съ малко корабче се вдигатъ и вѣвъ Солунъ тѣ пристигатъ. Ала шомъ вѣвъ Солунъ спрѣли, снимка Гошова видѣли върху първата страница на най-хубавия вестникъ и Бибукъ най-бърза птица самъ пристигналъ да го вземе.

(Следва)